

kunde den let være gennemført i Folketinget. Jeg føler mig ogsaa ganske vis paa, at det vilde være muligt at gennemføre den i Landstinget, hvis Ministeriet gik med. Ansvarer for, at den ikke bliver gennemført, maa altsaa udelukkende lægges paa Ministeriet. Det Spørgsmaal, der her behandles, gælder jo kun Københavns og Frederiksberg Kommuner; det er mig derfor noget vanskeligt at forstaa, at der som Motivering for, at man ikke kan gaa med, henvises til en Beslutning, der er taget paa Sogneraadforeningernes Delegeretmøde. Spørgsmaalet vedrører slet ikke Sognekommunerne, kun de to store Hovedstadskommuner, som i lang Tid har været vant til at have ganske særlige Beskatningsregler. Ogsaa de Regler, som for Tiden gælder om et Børnefradrag paa 300 Kr., er særlige for disse to Kommuner. Det er derfor vanskeligt at se, hvorledes det vilde kunne have nogen Indflydelse paa den Stilling, der senere skal tages til Sognekommunernes Skatteforhold, om man i København og paa Frederiksberg fik Lov til at forhøje Børnefradraget til 500 Kr. Det er meget vanskeligt at se den reelle Forskel, der her skal være mellem Kommunernes Stilling. Jeg kan ikke se, der bliver andet tilbage end det, at Ministeriet har modsat sig en Ændring i de gældende Skatteregler for København og Frederiksberg, der i Forhold til det nugældende vilde betyde en overordentlig stor Lettelse for de Familier, der har en stor Børneflokk at forsørge, og det er mig, som sagt, ganske uforstaaeligt, hvilke Motiver der kan gøre det nødvendigt for Ministeriet at modsætte sig dette. Jeg vil gerne opfordre den højtærede Indenrigsminister til endnu en Gang at overveje, om det ikke er muligt at gaa med til denne Forandring i Lovforslaget, der jo kun skal gælde for det kommende Skatteaar. Jeg mener ikke, at det af den Grund er nødvendigt at sende Lovforslaget til et Udvalg, vi er sikkert alle i Stand til at overse Betydningen af en saadan Ændring i Forslaget, ogsaa Betydningen deraf paa det Omraade, det skal gælde for. Jeg ser heller ikke, at der paa nogen som helst Maade skabes noget Præcedens for Skatte-lovgivningen i andre Kommuner i Landet, da der i Forvejen har været Forskel med Hensyn til Børnefradraget; om dette saa bliver nogle Hundrede Kroner større eller mindre, kan ikke være afgørende for Spørgsmaalet om Opstaaen af et Præcedens. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke vil være

muligt at faa denne Forandring vedtaget. Jeg tror, jeg tør sige, at hvis den højtærede Minister vil gaa med dertil, kan der skabes Flertal derfor saavel i Landstinget som i Folketinget, og naar der er en saadan Mulighed for et Forslags Gennemførelse, mener jeg, det egentlig er Ministeriets Pligt ikke at modsætte sig en saadan Foranstaltning, navnlig ikke en Foranstaltning, om hvis positive Fordele ved en Skatteligning med Hensyn til at skaffe større Reifeardighed i Skattebyrden der efter min Mening ikke kan tvistes.

Bunch: De ved Verdenskrigen skabte ekstraordinære Forhold, som har medført den midlertidige Lov af 22. December 1919, eksisterer endnu, og det er derfor fuldt berettiget, naar de to Hovedstadskommuner ønsker at faa Rigsdagens Tilslutning til, at den Regel, hvorefter Skatten er blevet opkrævet det foregaaende Aar, ogsaa skal gælde i 1921—22. Det konservative Folkeparti giver sin fulde Tilslutning dertil, men udtaler dog ligesom den foregaaende ærede Taler en Beklagelse over, at det af Frederiksberg Kommunalbestyrelse i sin Tid indsendte Andragende om at faa Børnefradraget forhøjet fra 300 Kr. til 500 Kr. ikke er blevet imødekommet. Jeg skal derfor paa det konservative Folkepartis Vegne henstille til den højtærede Minister, om Forslaget ikke kunde gennemføres saaledes, at Børnefradraget blev forhøjet til 500 Kr. Jeg anbefaler dette varmt og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Trier: Det foreliggende Lovforslag er Udtryk for et Ønske hos de paagældende Kommuner, som altsaa har fundet, at den gældende Lovs Bestemmelser har haft og endnu har en Værdi. Det andet Ting har enstemmigt vedtaget Lovforslaget, og det anbefales da ogsaa fra alle Sider her. Med Hensyn til det Punkt, som man yderligere ønsker at føje til Lovforslaget, kan jeg selvfølgelig paa mit Partis Vegne kun udtale vor Sympati derfor, og hvis der er nogen som helst Mulighed for at faa denne Tilføjelse vedtaget, vil jeg ogsaa anse det for heldigt, at det sker. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget paa mit Partis Vegne og henstiller ligesom tidligere Talere, at det tages under Overvejelse, hvorvidt der er en Mulighed for at udvide Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der faldt,